

I skydd av buskage anlades branden i anslutning till byggnadens fasad. Telefonanmälararen möter räddningsstyrkan, vilka kommer till platsen klockan 05.40. Det brinner då med öppna lågor i trätrappa och väggpanel, en första släckinsats görs med hjälp av pulversläckare. Branden är på väg att via det värmesprängda fönstret sprida sig in i byggnaden.

Vid min brandplatsundersökning, cirka fyra timmar efter branden, är fortfarande brandlukten stark i lokalerna. De anställda var då mycket oroliga över brandlukten, är det farligt att vistas i lokalerna? Jag uppmanade dem att inte vistas i det mest utsatta rummet, samt att hålla dörrarna stängda till detta och närliggande lokaler. För övriga utrymmen bedömde jag inte att det var någon fara att vistas i.

Tveklöst har den anlagda branden inneburit en uppenbar fara för hela byggnaden, något som också framhålls i räddningsledarens insatsrapport.

Larmet inkommer uppenbarligen i form av en telefonanmälan, en boende eller förbipasserande som upptäcker branden och larmar. När räddningstjänsten är på plats anländer efter en stund väktare vilka är knutna till objektet. Hur dessa har fått larm om händelsen är i skrivande stund höljt i dunkel. Fanns det över huvud taget något anslutet larm i byggnaden? Inbrottslarm, eller annat larm som telefonstyrts till vaktbolag? De anställda som jag pratade med hade inte en aning om larmförhållandena. Visserligen hittade jag två detektorliknande dosor i taket på olika platser i byggnaden, men vad dessa hade för funktion visste inte de anställda. Här finns uppenbarligen behov av information och utbildning av förskolepersonalen. Samtidigt borde kanske hela larmproblematiken ses över, ett direktlarm nattetid till räddningstjänsten kan ju framledes bli byggnadens fortbeståndsgaranti!

Enligt insatsrapporten hade en anställd på bostadsbolaget X passerat platsen vid tretiden, cirka två timmar innan branden. Han hade då tvingats att ingripa mot en anlagd brand i en parkbänk intill daghemsbyggnaden. Med hjälp av en spann vatten släckte han elden i bänken. Jag skulle inte hålla för otroligt att "bänkpyromanen" är identisk med den som tände på daghemmet.

Daghemspersonalen var mycket rädda för att gärningsmännen skulle återvända. Vissa tecken hade föregått branden, åverkan och allmän stökighet, tecken som man inte får ignorera!